

Obřah.

Přístup.

	Str.
§. 1. O náboženství vůbec.	1
§. 2. O přirozeném náboženství.	3
§. 3. Přirozené náboženství není dostatečné.	4
§. 4. Zgeweného náboženství potřeba a užitečnost.	7
§. 5. Můjeli Bůh se zgewiti.	9
§. 6. Podle čeho prawé zgewení Boží poznati lze.	10
§. 7. Bůh se lidstvímu pokolení státečně zgewil	12
§. 8. Žda učenj Ježíšovo prawým gest zgewením Božím. 15	
§. 9. Gedno toliko náboženství může prawé, cisté a úplné míti Boží zgewení.	22
§. 10. Které to gest náboženství, gesto prawé, cisté a úplné drží a wyznává zgewení Boží.	23

První Částka.

O církvi křesťanské katolické.

W této částce se dokazuje: 1) že prawé Boží učenj se toliko w církvi katolické nalezá. 2) že církev křesťanská katolická gest prawau a samospasitelnau církvi Boží.

První Rozdíl.

Pravé Boží učenj se toliko w církvi katolické
nalezá.

§. 11. Církev křesťanská katolická od samého Krista gest sňpena. 29	
§. 12. Církev křesťanská katolická od Pána Ježíše sňpená má rádnau duchownej vrchnost.	32
§. 13. Církev křesťanská katolická má i gednu nevyšší widitelnau hlawu.	37

§. 14. Církew křesťanská katolická gest neomýlnau a nekla-	52
mna učitelkyň vojské prawdy.	

Druhý Rozdíl.

Církew křesťanská katolická gest prawau a samo-	
spasitelnau církwi Boží.	

§. 15. Prawá církew Boží musí býtí gedna, a taková gest	
církew katolická.	58

§. 16. Prawá církew Boží musí býtí svatá, a taková gest	
církew katolická.	66

§. 17. Prawá církew Boží musí býtí obecná, a taková gest	
církew katolická.	77

§. 18. Prawá církew Boží musí býtí apoštolská, a taková gest	
církew katolická.	82

§. 19. Kromě církve katolické se nelze spasenj nadjeti.	89
---	----

Druhá Částka.

O výře křesťanské katolické výběc.

Částka tato gedná: 1) o pramenjch a pravidlu křesťanské katolické výry. 2) O tom, což církew katolická učí o své výre.

První Rozdíl.

O pramenjch a pravidlu křesťanské katolické výry.	
---	--

§. 20. Biblj a zvláště nový zákon prawá gest studnice	
výry křesťanské katolické.	94

§. 21. Nenj dowoleno, by každý dle libosti své knihu	
výsem svatých sobě vykládal.	98

§. 22. Církvi toliko náleží právo, smysl a rozum výsem	
svatých stanowiti.	102

§. 23. Čtenj výsma svatého nemůž naprosto výsem lidem	
schwáleno být.	105

§. 24. Gakkoli výsma svaté hogný gest pramen výry kře-	
stanské katolické, nic méně přede nenj gediným do-	
statecným pramenem.	110

§. 25. Svatj Apostolé austnemu učenj svému tauže cenu	
a wáhu přikládali, kterauž výsemnému připisovali.	116

§. 26. Austnj apostolské učenj nebylo nikdy pokázeno a	
zanečistěno.	119

	Str.
§. 27. Některé prawdy, acé písmo o nich nemluví, všickni křesťané bez rozdílu vyznání přijmaji.	121
§. 28. Austríj apostolské učení rovně jako písmo svaté musí se za pramen a pravidlo křesťanské katolické víry počítati.	124
§. 29. Gakži hlavní pravidlo, kterýmž se katolický křesťan u výře spravuje.	131

Druhý Rozdíl.

Dotom, což církew katolická učí o své výře.	
§. 30. Církew katolická o výře učí, že gest dar Boží a světlo nadpřirozené.	135
§. 31. Církew katolická učí, že výra gegj k spásenj gest nevhynutelně potřebna.	140
§. 32. Církew katolická učí, že křesťan celau výru Kristovu mítí musí, aby byl spásen.	143
§. 33. Církew katolická učí, že výra musí být živá a učinná. 149	
§. 34. Církew katolická učí, že se výrau živou, skutky se ukazují, předrahé zásluze Syna Božího ugma necinj. 155	

Třetí Částka.

O Bohu vůbec.

Částka tato jedná: 1) o tom, že gest Bůh, a sice geden Bůh ve třech osobách. 2) O mocích a vlastnostech Božích.

První Rozdíl.

Učení církve katolické o troggediném Bohu.	
§. 35. Co gest Bůh.	159
§. 36. Gest Bůh.	161
§. 37. Geden gest Bůh.	154
§. 38. Gsau tri Boží osoby.	167
§. 39. Kterak pravowěrný křesťan neyswětěgssj trogici Boží vyznává.	172

Druhý Rozdíl.

Učení církve katolické o mocích a vlastnostech Božích.	
§. 40. Bůh gest pauhý duch.	176

	Str.
§. 41. Bůh gest věčný.	178
§. 42. Bůh gest neproměnlivý.	180
§. 43. Bůh gest nesmírný.	183
§. 44. Bůh gest všewědaucí.	186
§. 45. Bůh gest nekončené maudrý.	139
§. 46. Bůh gest nevyhýsse prozřetelný	192
§. 47. Bůh gest všemocen.	202
§. 48. Bůh gest svrchované svatý.	208
§. 49. Bůh gest svrchované spravedlivý.	211
§. 50. Bůh gest nekončené dobratlivý.	215
§. 51. Bůh gest milosrdný.	220
§. 52. Bůh gest pravdomluvný a věrný.	225
§. 53. Bůh gest nevýeš blázený.	228
§. 54. Bůh gest svrchované dokonalý.	230

Čtvrtá Částka.

O Bohu, stvořiteli všech věcí zvláště.

Částka tato gedná: 1) o stvoření všeho světa. 2) O stvoření angelů. 3) O stvoření lidí.

První Rozdíl.

Učenj církve katolické o stvoření světa.

§. 55. Bůh učinil svět, i všecky věci na něm.	233
§. 56. Bůh učinil všecky svět z nicého.	235
§. 57. Vše, což Bůh stvořil, dobré bylo.	238
§. 58. Ej, zámer a aučel světa stvořenj.	239
§. 59. Popsání světa stvořenj..	241

Druhý Rozdíl.

Učenj církve katolické o angelích.

§. 60. Gsau angelé, a gest gich bez čísla.	250
§. 61. Bůh dal angelům obzvláštní dary a sily.	254
§. 62. I mezi angely gsau rozličný stupňové dokonalosti a důstogenství.	258
§. 63. Angelé nás lidí znají a milují.	260
§. 64. Angelé nám lidem mnohá dobrodinj prokazují. .	363
§. 65. Angelé gsau blázenj tworowe.	268

§. 66. Některj angeli od Boha odpadli, a velice ztráti byli.	271
§. 67. I zlým a padlým angelům gest dopustjno, rožličně na lidi působiti.	273

Třetj Nozdjl.

Učenj církve katolické o člověku.

§ 68. Člověk podlé těla gest přemaudře ustwořen.	277
§. 69. Člověk podlé dusse nese na sobě obraz Bojj.	281
§. 70. Dusse lidstvá gest nesmrtelná.	283
§. 71. K jakémú cíli gest člověk na zemi.	286
§. 72. Všickni lidé pocházegj od jednoho muže a jedné ženy.	288
§. 73. Stav dva prvních lidí byl velmi blažený.	290
§. 74. Ze stavu toho blaženého první lidé hříchem svým vypadli.	293
§. 75. První dva lidé hříchem svým i všem ostatním lidem náramně uskodili.	299
§. 76. Lidé nebyli od Boha na věky zavrženi.	302

Pátá Částka.

O Bohu Spasiteli.

Částka tato jedná: 1) o vtělení Božím. 2) O vykaupení lidstvěho pokolení. 3) O misi svaté.

První Nozdjl.

Učenj církve katolické o vtělení Božím.

§. 77. Bůh slíbil, že k vyšwobození pro hřich zavržených lidí posle Messiaše.	305
§. 78. To příslíbení se uplně na Kristu Ježíši naplnilo.	310
§. 79. Krátké vopsání života Ježíše Krista	313
§. 80. Ježíš Kristus gest Syn Boží a pravý Bůh.	322
§. 81. Ježíš Kristus gest Pán nás a král.	332
§. 82. Pán Ježíš, Syn Boží, z lásky k lidem se vtěsil.	335
§. 83. Vtělením svým Bůh sám sebe svrchnovaně oslavil.	339

Druhý Rozdíl.

Učenj církve katolické o vykaupení lidského pokolení.

- §. 84. Lidi, pro hřích od Boha zavržených, nemohl nikdo leč sám Pán Ježíš, vykaupiti. 342
§. 85. Pán Ježíš w skutku vykaupil lidské pokolení, wyciu nás neylepsjmu zákonu, a wystawiw neydokonallegij překlad cnosti lidské w živobytj svém. 348
§. 86. Pán Ježíš vykaupil a spasil lidské pokolení umučenjm a smrtj swau. 348
§. 87. Učenj o vykaupení člověka skrze Ježíse Krista, neodporuge nižádné dokonalosti Božj. 355

Třetí Rozdíl.

Učenj církve katolické o neyswětěgssj oběti mše svaté.

- §. 88. Ježíš Kristus se až posud za lidi obětuge při mši svaté. 363
§. 89. Co gest mše svatá. 364
§. 90. Byla-li obět mše svaté předukázána a předognámena w starém zákoně. 368
§. 91. Zdali podlé pisma Kristus sám obět mše svaté ustanowil. 471
§. 92. Zdali obět mše svaté od Apostolů byla konána. 373
§. 93. Také-li křestané wšich vředěstíh wěků mši svatou za prawau obět nowého zákona gsau poklädali. 378
§. 94. Co se proti té neydražší oběti od některých zvrcených hlaw namjtá. 882
§. 95. Proč církve katolická obět mše svaté koná. 389
§. 96. Obět mše má neskončenau cenu. 396
§. 97. Jakým zewnitřnjm rádem se obět mše svaté koná. 403

Sestá Částka.

O Bohu posvětiteli.

Částka tato gedená: 1) o třetj Božj osobě. 2) O milosti Božj.

První Rozdíl.

Učenj církve katolické o Duchu svatém.

	Str.
§. 98. Duch svatý gest třetí Boží osoba.	417
§. 99. Duch svatý gest pravý Bůh.	422
§. 100. Duch svatý vždy dobročinně na lidi působil. .	424
§. 101. Duch svatý řídí a spravuje po všecky časy katolickou církev.	428
§. 102. Duch svatý blahočinně působí i na nás. . .	430
§. 103. Čítá se zvláště sedm darů Ducha svatého .	434

Druhý Rozdíl.

Učenj církve katolické o milosti Boží.

§. 104. Co gest milost Boží.	440
§. 105. Milosti Boží gest člověku potřebj.	443
§. 106. Milost Ducha svatého gest všemi mocná, avčinlivá a vježná.	447
§. 107. Komu a kdy Duch svatý milost svou rozdává. .	453

Sedmá Částka.

O svátostech.

Částka tato gedná: 1) o svátostech vůbec 2) O svátostech zvláště.

První Rozdíl.

Učenj církve katolické o svátostech vůbec.

§. 108. Co jsou svátosti.	457
§. 109. Co a jak působí svátosti.	462
§. 110. Kdo gest původ svátostí.	469
§. 111. Kdo může svátostmi posluhovati.	472
§. 112. Kolik gest svátostí.	474
§. 113. Gestli jaký rozdíl mezi svátostmi.	480
§. 114. O pobožných rádech při svátostech užívaných. .	485

Druhý Rozdíl.

Učenj církve katolické o svátostech zvláště.

I. O krstu svatém.

§. 115. Wýklad krstu svatého.	488
---------------------------------------	-----

§. 116. Co křest svatý působj.	493
§. 117. Jakým rádem se křest svatý uděluge.	498
II. O svátosti svatého běrmowaní.	
§. 118. Běrmowaní gest svatost.	507
§. 119. Svatost běrmowaní co působj.	512
§. 120. Svatosti běrmowaní gest nám potřebj.	518
§. 121. Od koho, komu, a jakým pobožným rádem se běrmowaným přisluhuge.	520
III. O neyswětěgssj svátosti oltárnj.	
§. 122. Ustanovenj této svatosti.	525
§. 123. O zázraku proměny chleba a vjna.	530
§. 124. že Pán Ježiš w svátosti oltárnj w šutku gest přijomen.	539
§. 125. že Pánu Ježíssi we welebné svatosti přijomnému kláněti se máme.	545
§. 126. O přigjmánj wečeře Páně pod gednau spůsobau.	550
§. 127. Co přigjmánj neyswětěgssj svátosti oltárnj působj.	560
§. 128. Ostatní učenj o této předústogné svatosti.	567
IV. O svátosti svatého pokání.	
§. 129. Ustanovenj této svatosti	571
§. 130. Které slavné aucinky tato svatost působj.	574
§. 131. Bychom těchto aucinků svatosti svatého pokání dosli, musíme hřichů svých litovati.	577
§. 132. Bychom těchto aucinků svatosti svatého pokání dosli, musíme se z hřichů svých zpovjdati.	583
§. 133. Bychom těchto aucinků svatosti svatého pokání dosli, musíme za své hřichy dosti ciniti.	595
§. 134. Zdali tito právě gmenowaní prostřekowé, gakby se těch aucinků svatosti svatého pokání doslo, w pjismě svatém msto a základ magi?	602
§. 135. Učenj o odpusticích.	606
§. 136. O postu.	612
V. O svátosti pomazání nemocných.	
§. 137. Ustanovenj této svatosti.	624
§. 138. Co působj nemocných pomazání.	626
§. 139. Pomazání nemocných gest svatost.	629

§. 140. Komu, od koho a jak se tato svatost uděluge.. 633

VI. O svatosti swěcenj kněžstwa.

§. 141. Stavu duchownjho ustanowenj. 636

§. 142. Powolánj stavu duchownjho gest welmi důležité. 640

§. 143 Stav duchownej zvláštnj pomoci Boží gest potřeben. 643

§. 144. Zvláštnj a hognau pomoc Boží uděluge svatost swěcenj kněžstwa. 646

§. 145. Od koho, komu a jak se svatost tato uděluge. . 649

VII. O svatosti stavu manželstého.

§. 146. Ustanowenj stavu manželstého. 655

§. 147. Co náleží k podstatě manželství. 657

§. 148. Manželství gest svatost. 664

§. 149. Aby manželství svatým a bohumilým bylo spogněním, nemá katolická osoba s nekatolickou v manželství vcházeti. 668

§. 150. Jakým povožným rádem se svatost manželství uděluge. 674

§. 151. O panictví a bezzenství. 678

Osmá Částka.

O stavu člověka po smrti.

Částka tato gedená: 1) o tom, což na věčnosti člověka čeká. 2) O obcování Svatých. 3) O tom, což se na konci světa djeti bude.

První Rozdíl.

Učenj církve katolické o tom, což na věčnosti člověka čeká.

§. 152. Soud zvláštnj neb saukromný 689

§. 153. Nebe. 692

§. 154. Peklo. 700

§. 155. Dějstec. 705

Druhý Rozdíl.

Učenj církve katolické o obcování Svatých.

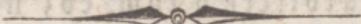
§. 156. Křestané prawowěrjcí magj obcování mezi sebou. 713

§. 157. Křesťané prawowěrjcj magj také obcowání s těmi, kterjž odeslli gij na věčnost.	718
§. 158. Těm duffem, genž gšau w očistci, křesťané prawo- wěrjcj pomáhagi	721
§. 159. Oslawenjm miláckum Božjm slušnau poctu kře- ſtjané prawowěrnj prokazugi.	729
§. 160. Prawowěrjcj křesťané i obrazy Swatých w pocti- wosti magj.	739
§. 161. Také ostatkum Swatých prawowěrjcj křesťané poctu činj.	747
§. 162. Křesťané prawowěrnj oslawené milácky Božj wzý- wagi	757
§. 163. O poctě Marie panny.	768
§. 164. O pautjch	776

Třetí Rozdjl.

Učenj cirkwe katolické o tom, což se na konci světa
djti bude.

§. 165. Gednau se twář země proměnj, a wsecko, což se na nj nacházj, pomine.	784
§. 166. Mrtwj wstanau z mrtvých	787
§. 167. Pán Ježjs přigde saudit živých i mrtvých.	796
§. 168. Poslednj či obecný saud.	799
§. 169. Závěrek celé knihy.	804

Národní učení

českého jazyka a stylizace svého jazyka
českého jazyka a stylizace svého jazyka